

1
A ^{primera} ~~cop~~ de vista ...

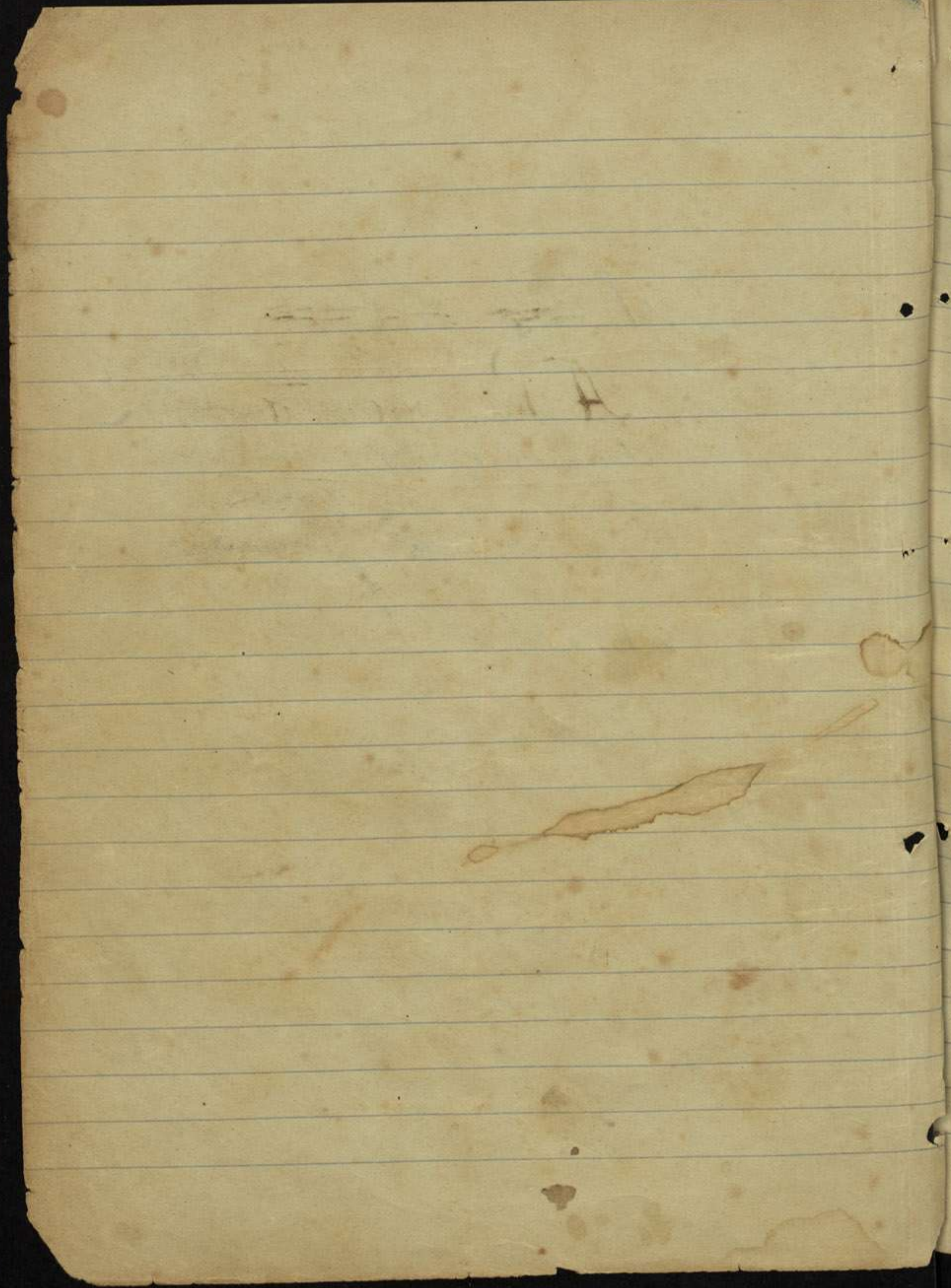
A Primera vista
Juguet en un acte.

per

A. P. C. [Lleó Fontosa]

Q. 2. P. 28

1857.

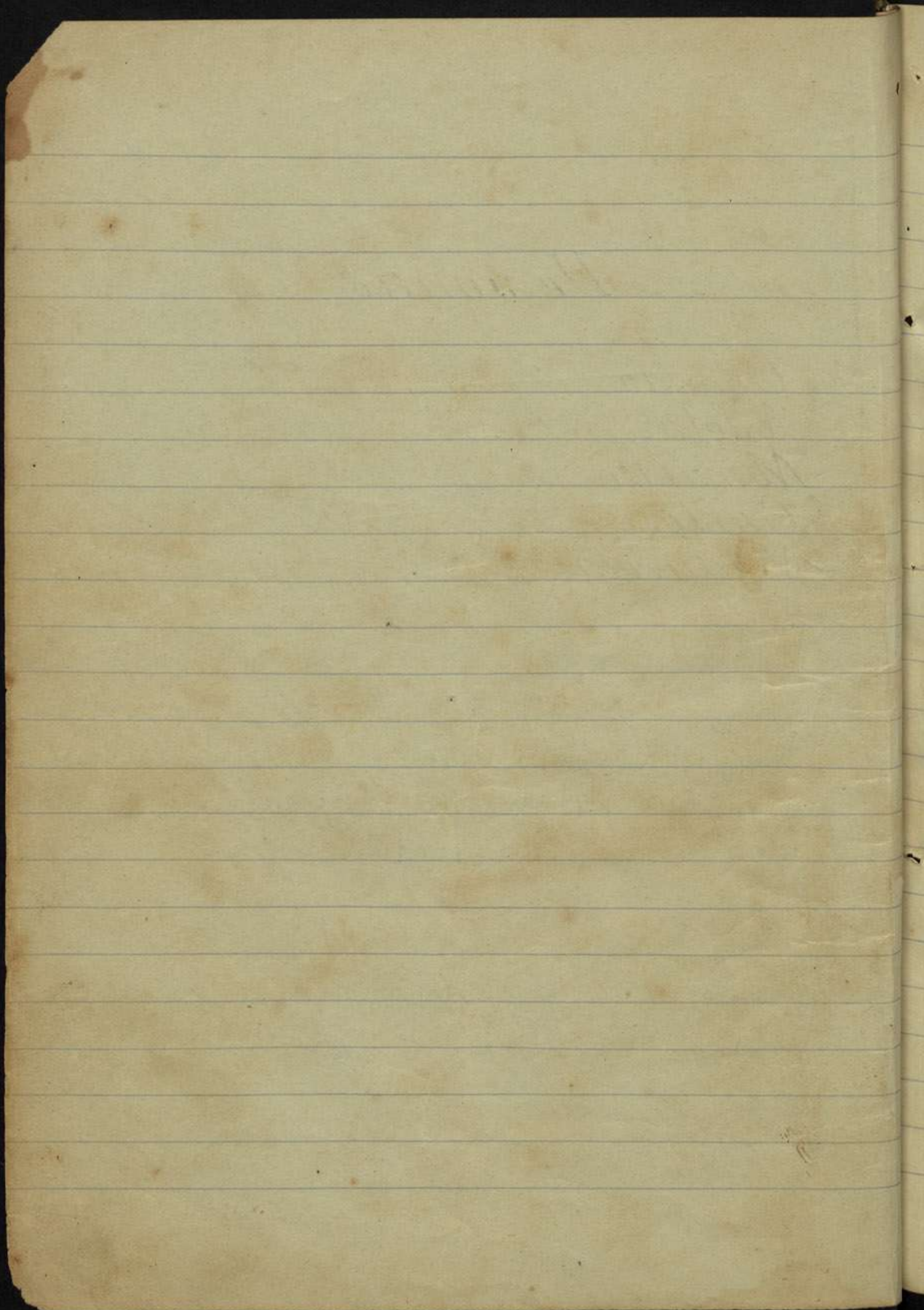

Personas

Conxita	24 anys	Srta Fontova
Adela.	21 "	Sra J. Parrero.
Marieta	20 "	Sra Borrera.
Carlos	30 "	h Gouta
Ventureta.	22. "	h Jover.

L'acció se suposa en Barcelona en
una casa del passeig de Gracia
Epoca actual

Per dreta y esquerra, del actor.

3

A primera vista.

Acte unich

Magnífich sala ab porta al foro. Portas laterals en primer terme y segon de dreta y esquerra en ultim de la dreta un balcó.

La escena se suposa en Barcelona.

Escena 1^a

Conxita y Marieta

Donchs ja ho sabo: se diu D. Ventura y m'es germà; arriba à Barcelona y se que avuy me vindrà à veure. Despues, Doña Adela Bernal antigua è intima amiga meua de col·legi. Aquestas son las duas visitas qu'espero avuy. Tenich molts desitjos de veure ten i'l un com al altre; mon germà perquè may p he pogut veure'l al med costat duas horas seguidas desde molt temps ans de casarme. A la meua amiga

no la he vista de mes de dos anys, aixis es que
sabent que enuy vindran l'un y l'altre es
tich frisos a per que ja no son aqui. Sent
aixis Marieta, no deis d'avisar-me aixis que
arribin.

Mari = Esta molt be, sempre.

Con = ; No m'habias dit que 'l carté?..

Mari = ; Ah, si senora, dispensi. (Li dona una carta)

Con = ; De qui sera? ; Que veig! ; Es d'ell! si, si es lletra del
meu marit. (La obra) si, si, just, de la Habana.
Vejan. (Llegiu) "Estimadissima esposa, apenas tin-
dre temps de posarte duas lletres! puig que'l co-
rreu esta a punt de surtir cap a la peninsula:
de modo que sols tinch que dirte: qui estich bo y
que los assumptos de familia que m' tenen allu-
nyat de tu, marcan tant be, que crech, que ter-
minantho tot, tindre lo gust d'abrassar-te d'
aqui a tres mesos, a tot tardar y terminaria
una separacio, que, si ve sols ho durat ^{un} dos anys,
a mi m'hauria semblat ^{un} dos sigles"... (Com dis-
gustada deisa de llegir y va plegant la carta) Tres
mesos mes! ; Dixosa separacio y ditrosos y ben
nats assumptos de familia.

Mear (qu'haurà estat fins ara en lo balcó) Senyora, ha baixat d'un cotxe una senyoreta, qui ha entrat a la porta de casa, despus d'haver mirat a aqui'l balcó.

Con = Senya Adela. Gracies a Deu que tindri ab qui Dis tressen agradablement. Marieta, ves a obrir, que no tinga d'esperar.

foro

Escena II.

Conxa y Adela (aquesta va de dol)

Adel = 'Conxita!'

Con = 'Adela estimada' (L'abressau) i Pero, com es això? i Portas dol? i Heas envidat tal volta?'

Adel = 'Que hi farías! Tu ho has dit: he envidat!... Res... ton reias del meu marit, que Deu lo tinga al Cel. Era gelós y... fa veurias: lo nostre casament, va ser fet per conveniencias de familia y... com qui era d'alguna edat y la meua juventud li causava alguns mal ratos... res: va determinar, al fer poch mes d'un any de la nostre unió, morir-se, deixant-me duenya d'una gran part del seu patrimoni, segons estava pactat.'

Con = 'Pobre Adela!'

Adel = 'Be, no t'entristeixis, i que hi vols fer, s'han de respectar'

los alts designis de la Providencia. - Y, digas: y tu, ets felis?

Con = Molt, molt felis. Estimo molt al meu Carlitos y kambi m'estima molt.

Ade = Verch que'm vas di, que'l tenias fora?

Con = Si; com estaban algo embrollats 'ls assumptos de la seva familia, al any del nostre casament va marxar a la Habana, pentne ja ^{me} ja ~~dos~~ que no'ns veiem; kambi viuda!

Ade = Si pero, noya, quina diferencia! Tu tens la sequiritat de tornar-te a casar...

Con = Pero even qu'es trist això de tenir marit, y no tenir-ne...

Ade = Això t'entristeix?; Ah, tonta! Deixa que arretgli'ls seus assumptos, que euant torni ja arretglara'ls teus.

Con = Sempre ab aquesta alegria! (L'abraça) Veig que continues sent encara, la mateixa del col·legi. ¡Bulliciosa sempre!

Ade. ¡Que hi faras!; Geniu y figura. T'en recordas de las nostres brometas de noya? Quin mode de desquitaria. Recordas los nostres descabellats projectes?

Con = Si, y tu quin empenys en no volguerme ser emuyada.

Ade = Si; y tu quina fattera en volguerme casa ab lo teu germia!... y, a proposito: i que s'ha fet?

Con = Despus d'acabar la carrera d'arquitecto, va empendre la de enamorat.

Ade = Y ha agafat ja'l titol?

Con = Uai; li reprobaran alguns cursos.

Ade = Explicat.

Con = ; Un partit...

Ade = Que plater no arriba a una cuarta part.

Con = Hi a la veteva.

Ade = i Y tu no has tractat de desvanixerli? No li has pogut treure del cap?

Con = Tot ha sigut inutil. Pero...; calla! A ve penso que tu m'hi pots be'n ajudar... es a dir, pot se'm propassar.

Ade = Leonxilla, ni ofens. No tindr d'ajudar-te? No recordas las intrigas amorosas de nostre bon temps? Sobre tot: si allavors, si all no vaig accedir a las tevas pretensions de casar me ab lo teu germia, fare ave tot quan dessitjis, per veure

si contribuïsses a la seva felicitat. Però tu
comprans que jo podria...

Con = ; Que si podria?... Tu ets la única persona
que t' trobas en la verdadera opititud per
fer ho; aventajias inmensament a qualse
vulga altre. Ets jove, elegant y bonica,
sens la propietat de agradar a primer
cop de vista; poseheies lo talisma de
pera fer que t'estimin en quant se ve
hun...

Ad = Oh! no tant, no tant, exagerada.

Con = Lo plan no pot pas anar millor! Ve'ill
avuy, avuy mateix y ab aquet di que Deu
t'ha dat... no hi ha mes... l'enamoras
desseguida y... no hi ha cap dubte que'l
amor modern, ab seguritat, materia al
antic.

Ad = Y... un altre curs reprobat en la carrera
dels seus enamoraments.

Con = Exactament.

Ad = Però, escolta; en aquet tinglado, jo vaig
a perill de perdrehi, noya.

Con = ; Com?

Adel: Si; lo semeij podria ser pitjor que la malal-
tia. Figural que ve... que m'presento y que
com dius tu: a'l primer cop de vista, queda
ell rendit y jo tal vegada...

Con: Triunfant!

Adel: Orendida y... ja veurás; això, es... jugar con
fuego, y qui juga ab ~~molta~~ poch, moltes ve-
gades del eventa y... francament, noya, lo
qui es per una, no m'viuria gaire bé.

Con: ¡Ay, ay! Y encare que fos així: i no ets li-
bre?

Adel: Jo't diré: en soch y no'n soch (un pòch torbada)

Con: ¡Ah caramba! Que potse també estudias
aquella carrera? (Sent broma)

Adel: No ten rigas, pero si veuch que n'estich curssent
ls darrers anys.

Con: ¿Sense por al reprobado?

Adel: De molta de sobresallent.

Con: Tu, que sempre deyas que l'amor sols servia
per ferhi broma?

Adel: Aquí veurás. Jo, que tant me n'he riut, estich
enamorado... de debò. Ah! veurás. El subjecte es un
jove, ab qui apenas nos hem vist. Ab mon difunt

marit m'estaba jo un cop a Caldetas ahont
passabam l'estiu ab l'objecte de pendre 'ls
banys. Un demati veig empenyarme en
donar un passeig per mar, ja sabs que
m'agrada molt; lo meu marit ab pre-
text de que's marejaba no volgué venir y
jo, ab aquest caracter prompte y de no sa-
berlo dominar, veig volgué tira endavant
lo meu capritas. M'embarco, prenhí 'ls remos
y vareig ferho tant malament que als tres
minuts, una forta onada giraba la llan-
xa, fentme pendre un bany, que no esta-
ba pas present pel metje. En tal situa-
ció me jove...

Cou= Ah! com en las comedias: ja m'ho esperava.

Ade= No si pas d'ahont va sustin; jo crech que
ja m'heguiria nadant i que venia a una,
yat sota la quilla de la llansa. Lo cert
es que m'agafa y ab la forsa del seu vi-
gorios bras fah un dis Jesus me deixa a la
plata sens ni temps per darli las gra-
cias, perque i siga per la emossio i tal
vegada per la fatiga, s'habia desmayat.

7
Con = Ay, pobre enamorat.

Ade = Jo anava a Tòrrdel, enant lo meu marit, que en aquell moment surtia de la barra, ca de l'olon per l'orra en mon crussili, va agafarme pe'l bras, fentmen unar imme-
diatament ab ell.

Con = Sens puguerli di ni una paraula?

Ade = No vaig tenir mes temps, aprofitan que lo meu marit repartia algunas monedas als ma-
riners qu'habian ajutat, que de ajupirme
y deusarli lo meu suador, perque ell vejis
que no's tractava d'una ingrata. - Un hora
despues, dixabam lo pintoresch poble de Cal-
detas, pera retornar, no a Barcelona, ahont lo
lament hi vaig estar de passada, si no a la ve-
nica ciutat de Manresa, perque m'estragnis
donant reliscadas per l'obra veia y curant a vi-
sitar la famosa Cova de S. Ignasi.

Con = De modo, que may més...

Ade = En part del mon. Y creu, te soch franca, si
vire que soch viuda...

Con = Be, vaja: esta tot entès. Pero apesar de tot
lo qu'has contat, no veig res que impideixi...

Ade = És veritat. Res, tractaré, en obsequi teu, d'empèndre la conquesta del teu germà, però ja't dich, jo tal vegada no...

Con = ¡ Que no? A primera vista.

Escena III.

Ditas y Marieta.

fondo D.
Mar (surint pel fondo) Senyoretas dispersen, però hi ha un senyoret, molt guapo, que ha trucat y al obrir la porta m'ha dit: Ahont es la Bonisita

Con = En parlant del llop... es ell, noya.

Ade = Bon germà! (com espantada)

Con = Te'n arrepeneixes?

Ade = No, però... l'imprevist agrada sempre a'n'ls homes... que's figuri trobasse a casa d'una desconequida...

Con = És molt facil, perquè ell no hi ha estat may aquí. Vaja... i que'l veus?

Ade = Si, però això es com un tiro... sense ni poquerete arretglar un poch... luego lo dol...

Con = Te sobra la raho. Marieta, fes entrar a aquet senyo y per tota contestació, digali

"La senyora surtira". Nina, Adela. ^(sin van) Podria
desreglaste: jo't servir de cambrera ^(sen van)

Escena IV.
Marieta, Carlos.

fondo D.

Marieta = "La senyora surtira, la senyora surtira!..
Aixi si que costara poch de dir. Yeuclado
que'l senyoret q'asta gran finura. ~~De~~
Aixi desde que m'ha vist... Erach! Unigo! Abra
ssa mes fort! Vaya! Es de ls entusiasmat!

Carlos ^(surit com buscant a algu): Ahont rediables s'ha
ficat aquesta xicota. ^(entra); Ah!; Digas, no
ya, i y la teva senyora?

Marieta = La senyora surtira.

Carlos = ^(ap) Si entre tant por mia algunas... apuntacions.
A ves mal pensat. ^(Alt) Escolta, noya. Ja
^{molt} algun temps que serveixes en aquesta
casa?

Marieta = ^(ap); Ah, caran! Potser es un d'aquets de la
cartilla? ^(Alt) La senyora surtira.

Carlos = Si, ja ho he sentit, pero digas, digas. A la
teva senyora, la visitan altres joves? Que
hi be molta gent en aquesta casa?

Marieta = ^(Despus d'una paueta) La senyora surtira. ^(Trig)

Escena V.

Carlos luego Adela (Diferent vestida)

Car = Vaya! Bueno. La senyora surtirà, la senyora
ra surtirà; y es el cas que la senyora no surt,
y es el cas, també que si tarda quise, li
establiarè la feina, porque hi entrarè jo.
; los delicios, cinto de fer unte sala en ma
propia casa. No deixa de ser original,
dijo! Oh! y ab las ganas que porto de
verre a la meva Bonxita, despres d'una
privacio de ^{dotze} vintre mesos, que m'han
semblat ^{dotze} vintre eternitats. Oh!
y Casat de nou; tant de nou que fins
tinch po d'haberme de torna a apren
dre; si porque, per ser un bon casat, es
necessari ferhi certs estudis, que no tot
hom los sap. Oh! Quina suspensio fa
rà quant me vegi! Yes natural: no m' espe
ra fins d'aquí a tres mesos!... Y gura qu'
he vingut en el mateix vapor que la car
ra y fins tuch. por que si no m' he qués de
vingut en la dita cosa de searga, hauria
arribat molt mes prompte que l' missatge.

Pobre Conxita; ja'm sembla que la sento, ai
 dir que'm veigi. "Carlitos, Oh, Carlos meu!!
 abraçada, y nyach! lo consegüent dermayet...
 un petit desbaneixement y red... torna en si
 ! y... Conjuncion Copulativa, com' diu la
 gramatica, pero; quina conjuncio es aquest
 [La! y]... Sento soroll; preparem nos pe'l cop
 d'efecte. (Se retira, mitg girat d'esquena) 2a J.

Ade= (Entrant); Ah! Aquí esta y no'm veu... Aprofi-
 tem la seva distraccio per examinarlo. ¡(Nota)
 ¡Oh! donchs, no es despreciable. ¡Vaya! Deu n'hi
 dovet del arquitecto! Es molt millor que'l meu
 difunt marit. (Se gira en oposta direccio)

Car= (Que ja l'ha vista) No'm deu haver vist.

Ade= Adela comensem lo siti. Vostè disperisi si
 l'he fet esperar tant temps.

Car= (Molt sorpris) ¡Ay, ay! No es ella! Ah! ya; sera
 una amiga de la meua dona.

Ade= Estaba arreglantme y... las horas de toca-
 dor son por lo regular mes largas que las
 altres.

Car= Senyora lo que's port en lo coador, es un temps
 mal empleat sempre y enant la naturalesa

ha tractat de lluhirse, com va ferho ab vostè
(ap) Es qu' es guapa de debò!

Ade= (ap) Es molt guapa. (act) Ja veu vostè... Quant una
senyora viu sola...

Car= ; bon, senyora, vostè viu...

Ade= Sola, absolutament sola en aquesta casa.

Car= (ap) ; bon pot ser això? i I donchs, y la meua
dona? (act) Senyora, jo desitjaria parlar a
... la... duenya de la casa.

Ade= Digui en que puch servir lo.

Car= Però, es a dir que m' trobo...

Ade= A casa meua. ; Ay, ay! i ho ve vostè espressament...

Car= Ja veurà... lo qu' es espressament... (ap) Si m'
hauré equivocat de casa.

Ade= Ah! Es a dir, que sols a la casualitat dech la
visita de vostè. Donchs, n' hi dono las gracias
y m' en aprofito.

Car= (ap) ; Es qu' es guapa aquesta dona! Oh! y que
com mes va, mes m' agrada! Ay, carlitos!
Però bé, la dona no m' espera fins d' aqui a
tres mesos...

Ade= Espero que m' conserdirà vostè tot lo dia.

Car= (vici) Tres mesos, si a vostè l' hi sembla.

(ap) S'heu que s'ha enamorat de mi y... a prime
ra vista. (alt) Ya dich, senyora, estich a la seva
disposicio durant tot un trimestre.

Ade = (ap) La cosa marxa! (alt) Prenga asiento.

Car = (ap) Es piramidal. Be! Sempre he tingut molt par
tit ab lo bello sexo! (alt) Pren cabira; ella també tu
(alt) Ab lo seu permis, donchs.

Ade = Nos comparem... de la musica; tinch entès que
vostè hi es molt intelligent

Car = Ptse! Regular... (ap) Vaya'm pren per atri

Ade = En materia de cant, crech que vostè es pa per
aquesta musica que'n diuen... del porvenir

Car = i Del porvenir... eh; si senyora; Oh! La musi
ca del porvenir... Es una gran musica!... Y...
dich jo... i com ho ha conegut senyora que ye...

Ade = Es aficionat a la musica? Tot se sab, senyor Don
Ventureta Negre, tot se sab.

Car = (ap) Ave m'ha mort! Ventureta Negre! Y yo heing
de tenir un cunyat que ho es de negre, pes'a
dir: que se'n diu.

Ade (ap) S'ha quedat parat. (alt) Tal vegada m'
equivoco? Que tal volta vostè no es!

Car (Ab viva) Lo qu'es negre, no senyora, pero ni en dich.

(ap) Aprofitem l'equivocació, barlets; sobre tot, ja que la dona no m'espera fins d'aquí a tres mesos...

Adel = i les à dir, que's queda aquí?...

Car = ¡No m'he de quedar, senyora!...

Adel = Ah... es elavisar-lo de tal manera, a ningú admeto mes que a vostè... perquè ningú ha de trobar-hi lloch entre nosaltres dos.

Car = (ap) Això es un cuento de las mil y una noches. (alt) Yo, senyora, ni atreviria a proposar una esmena en aquesta especie de... lley marcial, en favor d'un brech.

Adel = ¿com? ¿a veure?

Car = brech que l'amor, podria ser admès...

Adel = Vostè es molt galan y... ja'n parlarem luego d'això. Per ara, deixemnos de compliments y diga: ¿ha esmorzat, vostè?

Car = No senyora y cregui que tinc... (Adel toca'l timbre y surt Marieta)

Adel = Acompanya al senyor D. Venturista a'l menjador. (Li parla a la orelleta)

Car = Això donaria per resultat tenir una gran barba, pero estich disposat a seguir fins a'l mont

me duga la corrent. Yes un anyel aquesta dona! Meira tu el tunante de On Ventureta!..

Ade= Despues d'esmorça, li ensenyaran quin es lo seu marit.

Car= (ab certa socarroneria) El meu... i el meu quart?

Ade= Precisament, el seu.

Car= (pp) Damos, jo no sé lo que'm passa!

Ade= Si acàs es aficionat à la cassa...

Car= Oh! molt, senyora molt. (A molto viva)

Ade= Despues del esmorça...

Car= Y'm considerare molt felis, si la trovo a vostè...

Ade= Precisament es l'hora en que'm passejo pe'l jardí, ahont hi ha un bosquet tan preciós...

Car= Oh felis casualitat! Sustanient, senyora, me'te recomenat lo metje, un petit passeijet per un bosch, despues d'esmorçar, ab objecte de facilitar la digestió.

Ade= Pues, si'l metje li te ordenat, no falti à la seva prescripció.

Car= (exp) Bravo! Això es, ni mes ni menys qu'una cita.; Ah, carlets, qu'això es peix al cove.; Pero y la meua pobre dona?; Bah! Fa que no m'espera fins d'aquí à tres mesos...

• Ade = levant linya gust. (Indicantli lo foro equivo.)

Con = Hasta despues, hermosa escarcellera.

Ade = A mes veure, donchs, galen Don Ventura.

Escena VI.

Adela y Conxa.

89.80.
Ade = (Bient) Ja, ja, ja! Així marxar à las nül
maravillas. Que contenta estarà la meua
bona amiga.

Con = (Sortint) ¿Vein ho tenim?

Ade = Ja arribat y l'he vist.

Con = Y ¿qu'è sembla?

Ade = No m'ha semblat mal.

Con = Y bé... ¿que tal? ¿has comensat la teua
tasea?

Ade = Y crech ja haber triunfat.

Con = Tant prompte?

Ade = A primera vista.

Con = Y donchs, còntam...

Ade = He seguit lo teu plan. He fingit ale
grame de la seva visita y fins he lo-
grat retenirlo aquí.

Con = Y ¿ha ofert quedar-se?

Ade = Tres mesos, si jo vull.

Bon: ¡Oh alegría!

Ade: En aquest moment està esmorçant y crech que deu engulir-se ab un embut, per acabar prompte, i fi y efecte de trobar-me en el jardí.

Bon: i Una cita?

Ade: En el bosquet.

Bon: i Y... aniràs?

Ade: Julla, es precis acabar l'obra comensada.

Bon: i Y si se't declara?

Ade: Li escoltaré, pera servirte.

Bon: Y si't demana la mà?

Ade: Li donaré, pera servirte.

Bon: Y si vol besartela?

Ade: La meua virtut li negarà, pero li concediré pera servirte.

Bon: ¡Vamos, ets una bona amiga! (La besa)

Ade: No, no't fassis esperar. Estich segura que ja deu estar impacient. De modo que creus que arribarà a olvidar...

Ade: Farem tots els possibles.

Bon: Que no te s'escapi de las mans

Ade: Vaig a complaure't. (Se'n va pit fora)

Escena VII.
Conxa.

¡Ah senyor germà! A veure si'l salvarem,
encare que siga apesar seu. Juro que
harem d'emplar hi tots los medis!

¡Pobre amiga meua! Que pocas se'n tro-
bavem en el dia, disposadas à servir ab
tanta abnegació y tal desinterès! Pero
es precis que jo men torni al meu exar-
xo. Es precis que'l meu germà no'm vegi.
De tot punt, es necessari que ignore que
s' troba à casa meua.

(Va à sortir per la porta 2ª esquerra en lo moment d'entrà Ventu-
reta, que no li dona temps.)

fondo D.
*

Escena VIII.
Conxa y Ventureta.

Ven = ¡Hola, Conxita.!

Con = (ap) M'ha cassat. Malament!

(alt) Adios, noy. ¿Que fa temps qu'has
arribat?

Ven = No; arribo en aquest moment.

Con = ¿Si?... (ap) Veig que dissimula. ¡Bona se-
nyal (alt) No obstant, me creya que habias

arribat ja ja molt rató.

Veu= Veig que no hi ha medi d'ocultar-te res.
Es veritat, Conxita.

Con= Ah! Ja!

Veu= He arribat a la matinada però he passat
per casa del meu administrador y m'hi he entre-
tingut algun temps.

Con= (ap) Rembusterot! ptt) i Y... que tal, pensas encara?...

Veu= (comprimentos per la senya que ha fet Conxa.) Si hi
penso? Ave mes que may! No't dich; si'l motiu
d'haver anat a casa l'administrador, ja obe-
heix a las rahons del meu casori.

Con= ¡Casori!

Veu= ¡Ay! A no ser que circumstancias especials y
extraordinarias...

Con= ¡Ah! ¡Extraordinarias (ap) Si, vaja, se està pre-
parant una retirada honrosa (ptt) Jo havia cre-
gut, donchs, que altres idees... (ab intenció)

Veu= Si, altres idees... He somiat y somio ab una do-
na, impossible de trovar... una dona estimada...

Con= Pero y aquesta ab qui't casas...

Veu= No' estimo, vetho aquí tot. (va per una cadira.)

Con= Ay, pobre Ventura! me sembla que ja't tinc (ella agafa altra

cadira y seu en lo cantó oposat (alt)? No vas a de-
mar un passeijet pe'l jardí?

Veu = No, estich molt cansat.

Con = Fas mal... vesthi home... no estigas per mi;
veurás el bosquet... 'ls coloms...

Veu = No, no'n tinc cap gomas... y despues que
may hi entés res ab coloms.

Con = (ab intenció) Be, home; qui diu coloms, diu...
que se'j... cosas que, tal vegada, t'agradarían
més.

Veu = Que... m'agradarían més?

Con = Segurament...; Ves, home ves!

Veu = (ap) Així ja es insistencia; i que significa...

Con = (Yrónica) Que... i no hi vas? Qu'esperas, ves.

Veu = (ap) Ja està dit; així de eua. (S'abraja i diu)

Con = Ja hi trobarás, passant per davant de la
cascada... i entens? Sempre a la dreta.

Veu = (ap) No hi ha mes (Alt) Tota vegada que tant
veig que no desitjas... vaig a veure 'ls
teus coloms. (Seu va pe'l foró dreta)

Escena IX.

Conxa, unyo Adela.

Con = (sola) ¡Pobre amplet! Ja pots be'n fer-te lo di-

ssimulat! Oh! Y s'haurà cregut que jo'm
 deixava enganar, presentant-me ab aquella
 calma y aquell posat de vergonyant. ¡Ah,
 tant! ¡bon si sigues tant fàcil enganar a
 una dona! Si'l pobre no podia dissimular; si ja
 no sossegaba per anar-se al jardí. Es necessari
 que'ls homes, abuy al dia se convenen de que
 la comedia de amor, es una malaltia en la que
 la dona hi fa de metje... y a'n el metje no se l'hi
 oculta res.

foro 9. foro 8. foro 9.
 Ade= (buita corrent y molt agitada) Conxita! Conxita! Ah,
 noya! Presento la dimissió del meu càrrech,
 renuncio, abdicó.

Con= ¡Però, perquè?

Ade= ¡Per que dius? No es pas res! ¡Amigo, si'm des-
 criu. Lo teu germà, noya, es molt atrevit.

Con= ¡Que tal!... Y feya lo desmenjat! ¡Pa! si ja ho
 deya jo!

Ade= En el bosch, fa poch, li ha entrat la mania de
 volguer-me abraçar, de modo que si no'm foso
 à correr...

Con= Això no passa de broma.

Ade= Ah! ¡Si? ¡Vaya unas bromas!... Si al menos sigues

mes lleig y menys elegant...

Con = Ah! Veritat que val?

Adel = Prou, pero filla meua, ja sabs lo que t'he dit.

Con = y dixabo correr lo dit.

Adel = Ah! Això no pot ser y apesar de tot y solament
pera feste à tu aquest servey, jo'm veig esposa
da à pagar aquí tot lo gasto.

Con = Ola! Tant adelantats estem?

Adel = Ho, presasament... pero, per això t'he dit:
si al menys fos mes lleig y menys elegant, per
que... ja surtas; si's acostuma à dir: el hom
bre es debil, no sé que podria dirse de la
dona.

Con = Seria una cosa divina, per que... veuràs, al cap
y al ultim, ell es un jove casador, tu una viu
deta...

Adel = Ah! no; fuig dona; Ab aquest may estaria
tranquilla. És un marit tant esalabrat
y tant... inflamable!... Dona, si alho sem
bla un feig de ciets!

Con = Com?

Adel = Com te conto. M'ha correput darrera
y ara'm deu estar buscant: just, miratel

Com busca. (Mirant per l balcó) Oh! jo fujo.

Con= Però Adela... (curant per deteurlo.)

Adel= ¡Bueno, si pero, per ara, torno a l'auca me
al meu quarto. (Truig per la 2ª esquerra)

Escena X

Conxa y Ventureta.

Con= (sola) Pobre amiga meua! M'hi fujo, que a
pesar de la seva fugida, que ja ja de mes
bon grat, si es apropiat...; Aquell caracter
juganer y festiu... (Vient entra a Ventureta)
Ah! ve deya. Ja l'hem aquí. Entra Ven-
tureta. Sembla que veus sofocat.

Ven= ¡Qui, jo? (Assombrat)

Con= ¡Que tal, t'ha agradat lo bosquet?

Ven= Si, gracias. No está del tot mal lo que jo
hi he vist.

Con= ¡Que?

Ven= Veuvas. M'hi dirigiu, dient entre mi;
"Que hi deu haver aquí, que la meua ger-
mana ni hi envia ab tant d'interés, quan
de repent sento soroll..."

Con= Si, ls coloms...

Ven= ¡Vaya uns coloms! M'hi acosto de puntetas

y sento... 'coloms que deyan: "No senyo, ni
Odissim en pan" Desseñada... així com
una abraçada y la... Coloma em-
pren lo vol y fug, del... colom, que, a
la cuenta d'uya intencions, sinistras,
que a'n'ella no li agradarian gaire.
Oh! y't dich noya que la tal Colome,
ta, es d'una punta que no m'ha des-
agraelat. Rosseta... bonica...

lou = ay, si, la Adela. (alt) Pero...

veu = De repente... el mascle, es a dir, un jo-
ve elegant y d'una bona mida, em-
pren també la volada desde'l borch,
en persecussió de la seva fugitiva y
un moment han desaparegut del
alcans de la meua vista.

lou = (ay) No'n entench res!

veu = (Desde'l balcó) Ah!; Miratel, ja'l veig;
ave fa un ram de flors.

lou = ¿Com? (corre al balcó); Ay, ay!; Oh Blanch!

veu = (Bromeyant); bon!; Lo colom es...!

lou = Si, en Carlos Blanch, lo meu marit

veu = ; Tiba! Senque es lo teu marit... el que ha

donat... lo que jo he sentit?

Bon: Si lo meu senyor marit, lo traïdor. I això que m'ha escrit, que fins d'aquí tres mesos no tornaria.

Ven: Be, es que a la cuenta deu portar lo relotje adelantat i potser es que fa anterala d'un trimestre

Bon: Pero, y Adela? Oh! Això es que l'ha pres per tu.

Ven: Ah! Conque, era jo qui tenia de donar... lo que aquesta Adela ha rebut?

Bon: Si. Ja veuràs... ha sigut idea meua, per veure si t' desimpressionavam d'aquesta boda que projectas... oposante du amor al altre!

Ven: Doncas, mira: t'has lluhit.

Bon: Bella ho ha fet tot per agradarte.

Ven: (Riant) Y... i de debò es un lealtes?

Bon: El qui ave està enamorat. Be, i que fem? Jo no puch pas dir a la meua amiga "Jo t'he suplicat que t' fessis estimar del meu marit... Valguem Deu, quina vergonya! Això seria molt ridícul" (De repunt) Ah! pero

ara qu'ho penso... Adela l'estima també,

Ven: Si que... ¡amigo! es complicat això!

bon: Qui no podem perdre temps. Es pre-
cis que sofocuem aquesta passió y... tu
germana meu, és ma única esperansa, la
única àncora de salvació en que puch an-
pararme... pots tu atraure... conquerir-la...

Ven: Pero...

bon: Res, res; si tu t'impenyas l'Adela t'escol-
tarà. Ve algi... tal vegada es ella'...

Ven: Pero escolta.

bon: Res. No olvidis que la meua felicitat
esta en las tevas mans. (En va corre l'esquena)

Escena XI

Ventureta huy. Carlos.

Pero, dona... Va' res... La meua germana
ha perdut lo judici. Voler que jo. D'aixís...
à primera vista... a cop d'ull... a tall de
D. Juan Penorio... ¡Y, no obstant, jo no la
puch deixar en l'atolladero en que's troba.

¡Vaya, lo meu senyor cunyat! Tot just arri-
ba, després d'una absència de ^{uns} anys y ans
de veure a la seva dona, ja's permet... ¡Oh

Es que jo així no dech comportar ho,
 no ho dech permetreho, y en que no
 siga sinó per l'honor de la familia...

Ola, ell es aquí. (Carlo surt ab un ramet de flors)

Caro=(ap) L'hi regalarem aquest ramet (Veient a Ven)

Ola, una persona estranya. (Se miran tots dos) Pero, no
 m'enganyo! (alt) Dipensi pero jo he vist a vostè en al
 gun altre lloch.

Ven= Ben efecte, si senyor, habem pujat en lo mateix
 tranvia... sol que jo he tingut de baixà en lo car
 rer de la Diputació

Caro= Y jo he seguit fins al carrer de Valencia
 y... luego la... casualitat me'l torna a presentar
 en casa de Donya Adela.

Ven= Si, com vostè... a mi.

Caro= Precisament jo conech a la cambraera

Ven= Si?... Donchs, veji, home, jo també

Caro= Ah! No conech vostè a Donya Adela?

Ven= La conech... aixis... de vista

Caro= Ah! ja... de vista! tantench. (Burlon). A distancia
 curta o llarga?

Ven=(ap) Se'm torna imprudent. (alt) Al tractarse ab
 personas decents, prescindeix de distancias.

Car De modo que tal volta es amic...

Ven: Espero ser ho molt prompte (ap.) No descubrim l'iniquita

Car = (ap) L'haig de desanimar (alt) Donchs, amic

meu, jo'm trobo molt mes adelantat que vos

Ven = (te (ab molta petulancia); Be, com que he arribat

antes.

Ven = Ah, això, no'm significa res. Qui sab si serà tem

be lo primer en marxar.

Car = (ap) No hi ha dubte, e un rival.

Ven = Y crequi que tinc totas las probabilitats d'

obtenir un exit.

Car = Donchs, mire; jo'm lloch de voste, renunciaria,

per que, de lo contrari se las tindra d'heure

ab un rival que no acostuma a cedir may,

un lloch que ha sabut conquistarse.

Ven = Donchs dech dirli que precisament

tracta ab un home, que lo que bona

ment no se li cedeix, acostuma a

pendresho.

Car = ¡Caràn, Caràn! Donchs hauria fet

moltas victimas voste. durant las sevas

aventuras amorosas?... (Bronyantski.)

Ven = ¡Qui sab, .. lo que li diré es que tota volta

que vostè pensa no cedir, espero augmentar la me
va llista de les víctimes que vostè diu, ab lo
nom de vostè.

Car: ¡ bon vostè vulga!

Ven: Estich a la seva disposició.

Car: Perfectament; y ja que tenim d'entrar en cam
panya, seria molt convenient que sapi
guessim ab qui us batem.

Ven: Perfectament; vostè's diu?

Car: (ap); Diable! Va de debò y ja no puch retro
cedir (fent lo valent) l'enfornat; jo'm dich
Ventureta Negre.

Ven: (ap); Lo meu nom.

Car: y vostè?

Ven: (ap) ^{apenas seguint l'espiedo.} ~~travessa~~ no cedir; endavant y fora (alt) Car,
los Blancs.

Car: (ap); Lo meu nom!

Marieta que atravessa de l'foro, sent l'últim
vers = papijety ay! lo marit de la Senyora!

Escena XII.

Dits y Adela.

2^a Co.
2°

Ade: Estia bé, ja hi vaig. (Figurant parlar ab algú, dintre)

Car: Permetida que siga l'primer.

Veu = Si, home si. (ap) Es be'n bonica. (s'aparta al fondo)

Bar = (Prementant lo ram) Permetin, senyora; trinch lo gust de presentarli aquest ramet de flors, quetrato ha que estan impacientantse.

Ade = (Prement) Oh! euanta galanteria! Pero m'pen saba trobar aqui a un altre subjecte...

Veu = (Un) Jo, senyora...

Ade = (ap) ¡Ay Dieu mien! Aquesta cara... aquestes faccions...

Bar = (ap) Qu'es aquesta sorpresa?

Veu = (ap) Ditzosa comissio y ditxosa germana meua. Jo no se que trinch de dirli ara.

(alt) Si m'atrevis, senyora, li sollicitaria un ratet de conversacio.

Ade = (ap) Oh, si si; es ell! (a Bar) Don Ventur eta, tindra la bondat... (indicant ab la ma)

Bar = (ap) Brech que m'espataca. (alt) Ja, comprend senyora.

Ade = Solc un moment, dispensi.

Veu = (ap) Si ha dit Ventur eta!

Bar = (a Veu) Ja ho sap; queda pendent la nostre entrevista

Veu = Ja sab que estich a las sevas ordres en quant

cumpleixi ab la senyora.

Car: ; Senyora! (saluant) (ap) Que deura si aixó?...

Escena XIII

Adela y Ventureta.

(Pansa)

Ven: (ap) Que'm penyin si se lo que tindr de dirli.

Ade: (ap) No m'atreveixo a mirarlo. Me'n dono vergonya.

Ven: (ap) Si t'ella'm donés pen... es a dir: si m' m' dicava per hont haig de comensar... pero jo soch el que he sollicitat... Ba, bà' (alt) Senyora...

Ade: (Ruborosa) Vostè dirà.

Ven: Senyora... men algo molt de veurela bona...

(ap) Valgam Deu y que vulgar!...

Ade: ; Jo ja molt temps que'm buscava?...

Ven: Yo? ... (ap) Vamós ja ha obert camí. (alt) Si senyora Molt! Molt temps!

Ade: De modo, que no m'habia olvidat apesar del temps?...

Ven: ; Olvidarla!! Jo olvidarla! Oh! May, senyora may! (ap) ; Si l'haure vista en alguna altre part?

Ade: Oh! Donchs, bè; jo, lo mateix. Com vostè, m'he

he recordat sempre... y a pesar del temps y de
les penalitats perque he passat, la imatge de
vostè, de allavors grabada en mon cor y en
mon pensament...

Veu = (ap) Deu ser boja aquesta pobre dona!

Ade = y cregui que'ls sentiments de gratitud
que guardo en lo mes profund de mon cor...

Veu = Oh! Si; la gratitud, es... molt grata... y
cregui, senyora... que jo... (ap) no s'el que dich!

Ade = Desde aquell dia...

Veu = Oh! no m'en parli!; No m'en parli
senyora d'aquell (ap) quin dia devia ser!
Encare'm sembla que la veig en... el dit
xif ball...

Ade = i Ball?...

Veu = (ap) Ota, sembla que no era en un ball
(alt) Los meus ulls no cessaven de buscar
la al bell mitj d'aquell... concert.

Ade = i Concert?...

Veu = (ap) Tampoch era concert. (alt) No distin
gia, no admirava a ningú mes que a
vostè entre'ls concurrents a la reunió.

Ade = i Reunió?... (cada vegada mes anomenada)

Ven = (ap) ¿Cumpoch era reunió?... Be'm podria
 donchs d'ahont va passar tot aixó!

Ade = (ap); Y si no fos ell? Assegurém-nos en. (alt) Al me
 nos espero que... l'hauria conservat?...

Ven = Conservat?... i qui?...

Ade = La prenda que l'hi vaig deixar al enar
 men y que vostè ha degut guardar com
 una joya preciosa.

Ven = (ap) M'han d'at a guardar alguna
 cosa? (alt) Y vostè pot d'uptar?... (ap) Que
 deu se aixó!...

Ade = Bueno, donchs; serveixis ensenyarla y retor
 narmela

Ven = (bucara ignorant) Oh! senyora; retornar la prenda!
 La prenda! No, aixó may! May senyora!
 No ho esperi.

Ade = Presentila tant sols, com jo l'hi presento
 aquest mocador. (Fren un mocador brodat, ab inicials)

Ven = ¡Un mocador! (Examinant lo); Que veig! Aques
 tas inicials... aquest brodat...; oh! ho reconech.

Ade = ¡Es ell! (Alegre)

Ven = Oh! Com! Serà vostè?... Podri obtenir son perdó,
 per haver estat tant temps vacilant?... pero es que

jo ignorava... l'havia vista tant poch, que
no es estrany... Oh, si si jo espero que m' dis-
pensarà la meua torpesa y... esperi, per si
no sou de prou credit les mevas parau-
les, al jurar que sento renaisse en mi una
antiga passio, vaig al meu quarto y tor-
no ab la proba que ha de sincerarme.

Adel: No cal; si ja l'crech; ¿hem no, si'ls im-
pulsos del meu cor, m'han fet conixer al
moment al que en altre temps va ser
mon salvador en la platxa de Baldetas.

Ven: No importa. Falta lo testimoni, que vos
te'n deixà aquell dia. Es necessari que
ell mateix diga que may m'he he oblidat
de voste. (En va f^{da} dreta.)

ESCENA XIV.

Adela lugo Marieta.

fonda D. ; Ora ell! Pero quina causa hi havia
perque al principi demostrés aquella turba-
cio, si fins ja arribava à causar-me.

Mar: (Parlant al dins) Bueno, senyor bueno; ja và!
(Entrant) ¿que xarot es aquest senyor Blanch
ell sera tant Blanch com vulgui, pero à una

la ja torna negre.

Adel: ¡Bon dies Marieta? ¡Senyor Blanch?

Mar: Si, Don Carlos Blanch, lo marit de la senyora

Adel: ¡Lo seu marit? ¡Fugz! No es pas possible!

Mar: Lo marit, que acaba d'arribar.

Adel: Y... que ha surtit ave aqui fora?

Mar: Si, senyora; es un jove molt viu y molt... peyalós.

Adel: (ap) Oh! es el seu marit! (Marieta sempre f'esqueixa)

Escena XV.

Adela.

Orta casat! ¡Ah! comprensch ara la seva vaci-
lacio y aquell' especie d'apocament del principi.
Y la pobre Conxita, si arriava a saber que
d'hierve de la aventura que li hi he contat era el
seu marit! ¡Que seria de la seva tranquilitat!
Y, qui'n fora la causa? Jo, la seva amiga
intima. Oh! No. Es precis que ho ignori sem-
pre. ¡Oh! yo, ¡que faig ara? ¡Oh! Bastaria
la mes petita sospita... Oh! no amiga meva.
rencar que siga a costa de la meva felicitat,
sabré cumplir ab lo meu deber.

Escena XVI

Adela y Conxa.

1a E.
11 E.

Cou = Te buscaba, ¿que fas aquí? ¿qu'estais pensa-
tiva.

Ade = (Mantu y com surtiut d'una meditació) Es que... discutia
ab mi mateixa, una cuestió de suma gravetat.

Cou = Gravetat dius!

Ade = Si, el resultat de la meua discussió, ha
sigut prendre una resolució extrema.

Cou = Si? (ap) Si ni hauria servit lo meu germà!

Ade = No't riguis, bonxita de lo que vaig a dirte.
He pensat tornar-me a casa.

Cou = (Ap) Pobre Ventureta y que bi és!

Ade = Si, noya; m'he dessideit per la teua opinió.
Veig que tant jove, viuda y aislada del
mon...

Cou = Y... ¿qui es el... candidat?

Ade = ¡Ay, ay! ¿No ho endevinas? Lo que m'has
dit de las cualitats del teu germà... y luego
com ell m'ha manifestat un amor tant ve-
hement...

Cou = Ja poch... en el bosquet!... (ansios-)

Ade = Si, en el bosquet.

Cou = Y... ¿que? (Espantada)

Ade = (ap) No poch mes (Alt) Que si, que estich dessidida y

in caso ab ell. (Sen va corrent 2ª esquerra).

Escena XVII

Conxa y Marieta

Deu meu!; Com s'enten així! Vol casarse ab
 lo meu marit! Oh! pero es que així no pot ser!
 Pero es que las lleys deuen oposarse á un es-
 candol semblant! Oh! y ha fugit sense de-
 nar-me temps per revelar-li tot. No, no; jo
 vull saber, mi importa saber exactament si
 'l meu marit l'estima. A veure fins á quin punt
 arribarà la seva audacia. ¡Ay marits, marits!
 ¡So'ls traucis del mapa! Tants governs que ha-
 tingut l'España y no haber-n'hi cap que hagi
 decretat la supresio d'una carga tan pesada!
 Si ja es un género que está perdut.

Go
foro

Mar (brotant) Senyora, que podr quatre cuberts?
Con- Deixam.

Mar. Pero senyora!...

Con- Vets insuflible!... (Sen va per 1ª esquerra)

Mar- Insuflible! Ja n'hi he fet de mal' per dir-me
així. Aquestas senyoras, á lo millor se donan un
tono!... La millor persona de la casa es el
germa. ¡Que carinyos! Encare no m'heu ja'm

fonolo 23.

abrassa. ¡D'això se'n diu estima à la gent.
A més. ¡Així una posteta que si'm veu ja'm
abrassa. (Contra Carlos) No ni ha vist; fem la
desentesa.

Escena XVIII

Marieta y Carlos.

Car = ¡Pero hont deu ser! Es necessari que jo tro-
bi la meua preciositat. (Mira per las portas.)

Mar = (ap) Encare no ni ha vist. (D'esquena y mirant de retull.)

Car = (Clicant à abramas i Mar) ¡Y la teua senyora?

Mar = (ap) Ja ho he dit. (alt) Ja ho sé de sempre.

Car = ¡No'm sents preguntat per la teua senyora.

Mar = Dona Concha Alba? Negre.

Car = ¡Oh! ¡Que has dit?

Mar = Si senyor; no'm pregunta per la meua senyo-
ra? Donchs jo li responch Dona Concha ~~Alba~~.

Car = ¡Bon! y donchs en aquí es...

Mar = A casa seva, veltir aquí.

Car = (ap) A casa la meua dona (Mira per tot) Si jo ja co-
necia que'm trobaba... Donchs així es una es-
pecia de parany que ni han preparat y jo
ni hi havia deurat cassar. ¡Ay deu meu! ¡
Vejam. Aplom y severitat (alt) La vull veure.

Mar: Oh! Senyor, es impossible; esta parlant ab ell.

Car: Bon ab ell!; y qui es ell?

Mar: Qui ha de ser, lo seu marit.

Car: Bon lo seu marit? (ap) Allavors, i qui sech jo?

Men: Que no ho sab? Un jovanet ab unas patilletas molt enxerinadas y caparronet tot aplanat y fi.

Car: Patilletas... Caparronet...

Mar: La senyora l'ha abraçat a la seva arribada, com vostè m'abraça a mi y...

Car: (pp) Ah! Are ho recorde... Hea pres lo meu nom y... Valgam Deu! Mentres no m'haigi pres altres coses. (Subitament) (alt) Ahont sou? Ahont es aquest pover?

Mar: Meivissel, justament ve cap aquí.

Car: Nos veurém las caras

Escena XIX

Dits, Ventura

9a 60.
b"

Ven: (Surtint de la segona esquerra) Are no vol escoltar-me. No com prenh aquest capritxo, euant outes... fa poch... aquí mateix...

Car: Senyor meu, sé qui es vostè.

Ven: Si? Jo també.

Car: Mee clará satisfacció.

Ven = ¿ bon? (enombret)

Car = ¿ bon? donant mela. et sabre, pistola... per que sera à mort.

Ven = ¿ Apesar de qui soch jo, y apesar del que desitja?

Car = Precisament per lo qu'es y... majorment per lo que desitja.

Ven = Vosta conforme? Surtirem pero aus, li es, geixo que m'esplicui.

Car = Val explicacions? ab una sola, crech que bastarà: jo soch lo marit d'aquesta Senyora, Don Carlos Blanch.

Ven = Donchs, jo lo seu jermà D. Bonaventura Xerre.

Car = ¿ Qu' escolto!

Ven = Voste reconbra'l seu nom y jo'l meu.

Car = ¿ Ventureta! Lo meu empat. bon que jo encare may t'havia vist, esta clar, no t'coneixia; vaja uns casos! Si això ho posas en una comedia, m'jugo que ningú ho creu.

Ven = Y apesar de tot, es ben cert.

Car = Y... mira, t'creya enamorat de la meua dona!

Ven- Y tal vegada per cò fa poch que aquí, s'atre
via... ab un altre...

Car- ¡Chist! Mes baix...

Ven- Si ella ja ho sab tot.

Car- ¡Ay, ay!

Ven- ¡Vista desesperada y fo també.

Car- ¡Tú?

Ven- Si, perquè aquella à qui voste feya l'amor
jo vaig tenir la sort de salvarli la vida,
Jo l'estimo y ella per sa part, crech que
axe'm donat carabassa!

Car- ¡ay! Pobre xicot!

Ven- Y tot per causa de voste, que li ha trastor,
nat lo judici, perquè à voste es sols à qui
estima, ni estich segur.

Car- Vaja: no't descomolis que tot ha sigut
una pura broma.

Ven- Si? y donchs y aquest amor?

Car- Res mes que comedia

Ven- ¡Y la negativa de fa poch, en volisme veure?

Car- Comedia.

Ven- ¡Umyat men! (abranantlo)

Car- Desficieta, que fo ni encarrejo de tot.

pa 90.

Escena XX

Dits Conxa, Adela.

Adel = (a Con) Quedat aquí y escolta ho tot.

Con = (ap) Con tal que encara m'estimi...

Car = (ap) No sé com m'en podré sortir...

Adel (veient lo) (ap) ¡Bell! (alt) Et vostè'l buscava.

Car = Y igualment, desitjava parlar ab vostè.

(Ventureta s'ha retirat a una porta de la dreta)

Adel = Vostè, crech, que recordarà lo que m'he de
ya aquest dematí.

Car = ¡Que si m'en recordo!... (ap) N'he dit
tantas de cosas aquest dematí!...

Adel = La seva firma... la pintura d'aquell
vehement amor...

Car = (ap) Y l'altra que està escoltant... (per Ven)

Adel = Tot allò m'ha decidit... y aquí te la
meva mà...

Ven = (ap) ¡Que escolto! (va surtint)

Car = (Per Ven) (ap) La surt aquell.

Adel = Vamós... digui... ¿que contesta?

Car = Yo... que contesto? que... Però Senyora
això es una escapetada

Con = (Surtint y ap) ¡Qué dirá...

Car. (ap) (Qui enrahona per aquí darrera!) (se mitja
gira y ven a l'ouca); Caramba, la meua dona!
Ojo, Carlets!

Adel. i Voste's nega...

Car. Al contrari, senyora; accepto. (Moviment general)
Pero ab una condicio.

Adel. Proposi.

Car. Prometo a voste, sincerament... no estimarla,

Adel. i Que?

Car. Perque estimo a un altre dona, encantadora
abla qui estich ligat ab lo mes sagrat dels classes,
y la que no li faria traicio ni per la Venus de
Medicis.

Car. Oh, felicitat!

Ven. Oh, ditxa!

Adel. Es a dir que accepta la meua via y estima a un
altre dona?...

Car. No faig mes que imitar a voste, senyora.

Adel. Amhi?

Car. A menos que voste fos ma' ingrata... y jo se
que voste abriga en son cor sentiments purs
y nobles. i No recorda a un jove, que en la
platja de Baldetas, li salva la vida?

Adel = Com?; Voste sab?...

P.D.
Car = Y per això si accepto la mà, es per a fer me
Kraspàs (encantat a buscar y presentant-lo) a Don
Bonaventura Negre, mon estimat cunyat.

Uen = ; Estimada Adela!

Com = ; Carlets meu!

Adel = Ay, ay! estava aquí!

Car = Tu aquí Conxita! (fent lo diminutiu)

Com = Y que tu he sentit tot.

Car = (ap) Ja tu he vist.

Adel = i Es a dir que l'amor de vostè a mi?...

Car = Bra... un joch... Ja veu, un home carat
que adora a la seva dona!...

Com = Ah! y escolta, y com es que tu sabias l'
amor d'en Ventureta... sense coneixer...

Car = (ap) Are si que m'atrapas... (f) Jo't dire

Uen = Jo li he contat euent, per casualitat,
nos hem conegut pujant en lo tranvià.

Car = Si, així mateix. (ap) Una vegada que vuy
pe'l calavera... No ve; vida porregada y quie
ra, per in eternum.

Com = Apesar de tot... ~~de~~ no mereixes que jo... ? Y l'en
gany de la casta?...

Car: No ha sigut enyany, tot t'ho explicaré.

Ver: Despuer de prop dos anys...

Adel: Tot ho dono per ben emplant si al fi's logra nostre objecte!

Ver: Vaya, bé, tot està entès.

Con: No es cert, una cosa falta.

Car: ? Una cosa?

Con: ¡No es pas res!

Adel: Home, així, a la vista saltar,

(al publich.) la aprobació de vostès.

F.

